

ЕВРОПЕЙСКА КОМИСИЯ

Брюксел, 4.5.2011
СОМ(2011) 248 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, ДО
СЪВЕТА, ДО ИКОНОМИЧЕСКИЯ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И ДО
КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ**

Съобщение относно миграцията

СЪДЪРЖАНИЕ

1.	Въведение	3
2.	Преминаване на границите	5
2.1.	Справяне с кризата: мерки в краткосрочен план	5
2.2.	Контрол на външните граници	7
2.3.	Управление на Шенгенското пространство	9
2.4.	Предотвратяване на незаконната имиграция	9
3.	движение и пребиваване в пространство без вътрешни граници.....	11
3.1.	Организирана мобилност	11
3.2.	Последователна политика за мобилност, включително и визова политика.....	12
3.3.	Правилно управлявана законна миграция	13
3.4.	Изграждане на приобщаващо общество чрез интегриране на имигрантите.....	15
4.	Предоставяне на международна закрила на нуждаещите се лица	16
5.	Миграция във външните отношения след кризата	17
5.1.	Глобален подход към миграцията	17
5.2.	След кризата: ЕС и страните от Южното Средиземноморие в партньорство ...	18
	ПРИЛОЖЕНИЕ 1	20
	ПРИЛОЖЕНИЕ 2	23

1. ВЪВЕДЕНИЕ

За милиони хора в съседните ни държави събитията в Южното Средиземноморие носят надежда за по-добър живот, както и за по-голямо зачитане на човешките права, плурализъм, върховенство на закона и социална справедливост. Както често се случва при демократични въстания, в краткосрочен и средносрочен план те могат да доведат до сътресения и несигурност. Политическите вълнения и военните конфликти доведоха до човешки жертви и до разселване на стотици хиляди хора не само от държавите, пряко засегнати от промените, например Тунис и Либия, но и от други държави.

Последните събития с историческо измерение в Южното Средиземноморие потвърдиха необходимостта от силна и обща политика на ЕС в областта на миграцията и убежището. Постигането на съществен напредък в законодателството, в оперативното сътрудничество и в отношенията ни с трети държави е по-необходимо от всякога. Целта на настоящото съобщение е да постави новите и бъдещите предложения за политики в рамка, в която се вземат предвид всички съществени аспекти и в която на ЕС и неговите държави-членки се дава възможност да управляват в сигурна среда убежището, миграцията и мобилността на граждани на трети държави.

Някои държави-членки като Италия, Малта, Гърция и Кипър са по-пряко изложени на масови притоци на незаконни имигранти и в по-ограничена степен, на хора, нуждаещи се от международна закрила. Това не е само национален проблем, а е необходимо също да се разглежда на равнище ЕС и изисква истинска солидарност между държавите-членки.

ЕС трябва да осигури незабавна помощ за всички нуждаещи се лица, както постъпи на границата между Тунис и Либия, и да приюти тези, които се нуждаят от международна закрила. Макар и ЕС да трябва да запази и да консолидира своята традиция за предоставяне на убежище и закрила, той следва също да предвиди подходящи инструменти за предотвратяване на големия брой икономически имигранти, преминаващи незаконно границите. За постигането на тези цели е необходимо ефективно управление на границите на Европейския съюз, което е предпоставка за доверие в Съюза и извън него.

Трябва да се реагира бързо на постоянно променящата се ситуация в южните ни съседи. Основавайки се на заключенията на Европейския съвет от 11 и 25 март, на Резолюцията на Европейския парламент от 5 април¹ и на Съвместното съобщение на Комисията и на Върховния представител от 8 март, Комисията ще представи на 24 май пакет от предложения за осигуряване на последователен подход на ЕС в областта на миграцията, мобилността и сигурността със страните от Южното Средиземноморие.

При все това необходимостта от справяне с тази предизвикателна и променящата се ситуация не трябва да доведе до възприемането на краткосрочен подход, който се ограничава с граничен контрол, без да се вземат предвид дългосрочните проблеми. Диалогът и сътрудничеството със страните на произход и на транзитно преминаване на тези мигранти е от съществено значение. Подобно сътрудничество трябва да се гради

¹ Резолюция на Европейския парламент от 5 април 2011 г. относно миграционните потоци, свързани с нестабилността: обхват и роля на външната политика на ЕС ([2010/2269\(INI\)](#))

на сигурност и добро управление с цел създаване на взаимноизгодни политики в областта на законната имиграция. Сътрудничеството предполага също задълбочено икономическо взаимодействие за подобряване на условията за растеж и заетост в страните на произход, за преодоляване на причините за незаконната имиграция и за насърчаване на пакта за развитие и добре управлявана законна миграция в различните ѝ форми. Подобно сътрудничество трябва да се гради на принципа за условност, прилаган към въпросите на миграцията, за да се насърчат нашите партньори да поемат ефективни ангажменти за предотвратяване на потоците от незаконна миграция, да управляват своите граници ефикасно и да сътрудничат за връщането и реадмисията на незаконните мигранти

Една цялостна политика за миграция на лица, които не са граждани на ЕС, основана на общи процедури за прием, по която гражданите на трети държави се третираат справедливо, допълнително ще допринесе за бъдещия просперитет на ЕС. Както беше подчертано в стратегията „Европа 2020“, едно от най-неотложните икономически предизвикателства, пред които е изправена Европа, е необходимостта да се намери решение на демографския спад на населението в трудоспособна възраст, към който се прибавят очакванията за значителен недостиг на квалифицирана работна ръка в някои сектори. За да остане конкурентоспособна и да може да запази своя социален модел по устойчив начин, Европа трябва да вземе мерки за подобряване на равнището на заетост на постоянно пребиваващите в ЕС, но същевременно трябва да предприеме конкретни стъпки, за да посрещне очакваните нужди от работна ръка чрез целева имиграция на граждани от трети държави.

ЕС трябва да направи необходимото, за да разполага със сигурни и ефективни процедури за предоставяне убежище за лица, нуждаещи се от закрила. Шестдесет години след подписването на Женевската конвенция за статута на бежанците, за ЕС е време да препотвърди своя ангажимент за предоставяне на закрила на всеки преследван гражданин на трета държава или на лица без гражданство, пристигащи на нейна територия. Общата европейска система за убежище, която предлага високо ниво на закрила и намаляване на различията между системите за убежище на държавите-членки, трябва да бъде завършена до 2012 г., както бе договорено от Европейския съвет.

Въпросите, свързани с миграцията, оказват все по-значително политическо въздействие в ЕС. От октомври 2008 г. Европейският съвет прие Европейския пакт за имиграцията и убежището, за да даде импулс за изготвянето на политиките на ЕС с общо пет ангажмента: организиране на законната миграция, борба срещу незаконната миграция, укрепване на външните граници, изграждане на система за убежище на ЕС и създаване на глобално партньорство за миграция и развитие. Залегналите в него основни хипотези остават в сила и нашите действия следва да се ръководят от тях: Ако лошо управляваната миграция може да се отрази върху социалното сближаване и доверието на гражданите в свободното движение без вътрешни граници, то добре управляваната миграция може да се превърне в голямо предимство за ЕС. Тези ангажменти са потвърдени и по-подробно в Стокхолмската програма, приета от Съвета през декември 2009 г., както и с приемането на Договора от Лисабон, с който бе осигурена стабилна и цялостна правна рамка с по-голяма отчетност за изготвянето на миграционната политика на ЕС, а именно чрез по-активното участие на Европейския парламент в процеса на вземане на решения.

В същото време, както ясно проличава от последните събития, ЕС продължава да е изправен пред сериозни предизвикателства в изготвянето на своята миграционна политика. Уязвимостта на някои участъци от външните граници на ЕС е ясен пример за това, особено в южната част на средиземноморието и по сухопътната граница между Гърция и Турция. По-специално, трябва да се вземат мерки, за да се предотврати пристигането в ЕС на голям брой незаконни имигранти, които често са експлоатирани от безскрупулни престъпни мрежи. В съответствие с това ЕС трябва да води миграционна политика, с която да се гарантира, че входящата миграция се управлява по ефективен начин и че необходимостта от засилена мобилност не поставя под въпрос сигурността на външните граници на съюза. Макар и в настоящото съобщение акцентът естествено да се поставя върху районите, които будят непосредствено безпокойство, миграционната политика на ЕС следва цялостен географски подход.

2. ПРЕМИНАВАНЕ НА ГРАНИЦИТЕ

2.1. Справяне с кризата: мерки в краткосрочен план

От началото на годината се наблюдава масово разселване на население от няколко държави от Северна Африка, и по-специално от Либия. Според последните оценки повече от 650 000 души са напуснали територията на Либия, за да избягат от насилието в тази държава. Тези лица са намерили гостоприемство в съседните страни, предимно в Тунис и Египет, а оттогава много от тях успяха или им бе помогнато да се завърнат в своите държави. Приемът и усилията по репатриране бяха осъществени с масовата мобилизация на ресурсите от приемащите страни, неправителствените организации, ЕС и международната общност. Като предостави хуманитарно финансиране и транспортни средства, до този момент ЕС допринесе за репатрирането на приблизително 50 000 граждани на трети държави.

Наскоро хиляди хора се опитаха да пристигнат в ЕС, а това подлага на нарастващо напрежение системите за закрила и прием на някои от нашите държави-членки. Повече от 20 000 мигранти, предимно от Тунис, и в по-малка степен от други африкански държави, успяха да влязат в Съюза неправомерно, като достигнаха бреговете на Италия (повечето до остров Лампедуза) и Малта, като и двете държави са подложени на силен миграционен натиск. Повечето от тях са икономически мигранти и трябва да бъдат върнати в тяхната страна на произход. Освен разселените лица и мигрантите, значителен брой бежанци от различни националности, сред които сомалийци, еритрейци и суданци, са напуснали Либия, някои от които са успели да достигнат Италия и Малта. Тези значителни потоци, сред които се срещат непридружени непълнолетни лица, за които се налагат специални мерки за прием, също подложиха на допълнителен натиск здравните системи на най-засегнатите държави-членки, тъй като трябва да се осигури здравно обслужване за мигрантите, които се нуждаят от него, и да се извършат подходящи медицински прегледи и превенция.

Важно е да се прави разлика между незаконните мигранти (икономически имигранти, които се опитват да преминат границите на ЕС незаконно), бежанците или лицата, които може да търсят убежище, и лицата, които са временно разселени (като чуждестранните работници в Либия, прогонени от конфликта, и които желаят да се върнат в своята страна на произход). Правният статут на тези лица, както помощта, която ЕС може да им окаже, са различни в зависимост от случая.

ЕС посрещна всички тези предизвикателства бързо и по проактивен начин. Комисията и държавите-членки мобилизираха фондове за управление на извънредната хуманитарна ситуация, породена от внезапния приток на бежанци и разселени лица в съседните на Либия държави. Така бе възможно да се даде временен подслон на бежанците и на разселените лица, да бъдат посрещнати техните основни нужди и да им бъде съдействано за завръщането им в страните на произход. До този момент общият принос на ЕС възлиза на 100 млн. EUR хуманитарна помощ, от които почти половината — 48,8 млн. EUR, бяха предоставени от Комисията. Освен това бе задействан и Механизмът на ЕС за гражданска защита с цел улесняване на репатрирането както на граждани на ЕС, така и на граждани на трети държави. За тази цел 15 държави-членки предоставиха транспортни средства, което бе координирано от Центъра на Комисията за наблюдение и информация. Ясно е, че тези колективни усилия трябва да продължат. За да отговори на започналите нередовни и смесени миграционни потоци през Средиземно море, FRONTEX започна съвместна операция EPN-Hermes Extension 2011 г., за да помогне на Италия да контролира корабите, на които са се качили мигрантите и бежанците. Европол изпрати екип от специалисти в Италия, за да помогне на правоохранителните органи да идентифицират евентуалните престъпници сред незаконните мигранти, които са достигнали територията на Италия.

Държавите-членки, които са най-изложени на потока от бежанци и незаконни мигранти, получиха помощ за финансовите последици от разселването. За тази цел бяха отпуснати около 25 млн. EUR от Фонда за външните граници и Европейския фонд за бежанците.

Макар и сегашната криза да потвърждава необходимостта от **по-голяма солидарност** на европейско равнище и от по-добро споделяне на отговорностите, трябва да се признае, че ЕС не разполага с всички средства, с които да помогне на тези държави-членки, които са най-изложени на масивни миграционни потоци.

Наличните финансови средства по програмата „Солидарност и управление на миграционните потоци“² са недостатъчни, за да се отговори на всички искания за помощ. Първо, тези средства не могат да бъдат мобилизирани лесно. Те са замислени за намеса в стабилна обстановка, а не за работа в извънредни и кризисни ситуации. Второ, мащабът на проблемите надвишава в голяма степен съществуващите средства.

В контекста на следващата многогодишна финансова рамка Европейският парламент, Съветът и Комисията ще трябва да извлекат поуки от сегашната криза. За да може ЕС да реагира бързо и ефективно в случай на непредвидени обстоятелства или извънредни ситуации, финансирането от ЕС следва да се адаптира така, че да може да бъде мобилизирано много по-бързо и гъвкаво, включително и в трети държави. Освен това в контекста на текущото преразглеждане на финансовия регламент на ЕС, Европейският парламент и Съветът следва да подкрепят предложението на Комисията, с което да позволят на ЕС да създаде свои собствени **доверителни фондове**, които ще са в състояние да обединят приноса на донорите, именно при кризисни и след кризисни ситуации. По принцип съществуват други форми на солидарност, с които да се отговори на протичащите в региона драматични събития. Въз основа на натрупания до момента опит от текущия пилотен проект за **преместване** от Малта, Комисията ще

² Общата програма обхваща четири фонда, които са от значение в този контекст: Фонда за външните граници, Европейския фонд за връщане, Европейския фонд за бежанците и Фонда за интеграция.

подкрепи продължаването на този проект с оглед на настоящия приток на мигранти, които търсят международна закрила там. Проектът ще се изпълнява в тясно сътрудничество с Върховния комисар за бежанците на Организацията на обединените нации и Международната организация по миграция. Наличните инструменти обаче не са достатъчни, за да се отговори на всички нужди и да се осигури всеобхватна реакция. До тях може да се прибегва единствено по специално определен начин и те са изцяло зависими от волята на държавите-членки да предоставят доброволно помощ в даден момент независимо под каква форма. От своя страна това подлага ЕС на критика и съществува риск доверието на гражданите в ЕС да бъде подкопано.

Комисията ще следи отблизо непрекъснато променящата се ситуация и може да реши, ако са спазени съответните условия, да приложи Директивата за временна закрила³, за да осигури незабавна и временна закрила на разселените лица от трети държави, които не са в състояние да се завърнат в своята страна на произход.

През 2011 г. Комисията ще направи допълнителни предложения за постигане на солидарност по един цялостен начин и за това как конкретно да бъде оказана такава помощ. В процес на проучване са определен брой различни подходи, за да се разработят алтернативни решения, с които ще стане възможно да се отговори по-бързо и по по-структуриран начин на спешните нужди. Правното основание за тази инициатива ще бъдат съответни разпоредби на Договора от Лисабон, например членове 80 и 78, параграф 3. В нея ще бъдат извлечени поуки от ситуацията в Гърция, особено на сухопътната граница между Гърция и Турция, както и от кризата в Южното Средиземноморие. В нея ще се съдържат *ad hoc* мерки, до които ще може да се прибегва в случай, че една или няколко държави-членки са подложени на особен временен натиск, както и повече структурни средства, за осигуряване на солидарност. Средствата ще бъдат не само финансови, но и под формата на практическо сътрудничество и техническа помощ (например посредством FRONTEX, Европейската служба за подкрепа в областта на убежището и съвместни операции).

И накрая, като важен жест на солидарност към държавите от Северна Африка (особено Тунис), които в момента приемат голям брой лица, нуждаещи се от международна закрила, но които не могат да бъдат върнати в страната си на произход, както и за да се съхрани „пространството на закрила“ в тези страни, е важно държавите-членки на ЕС да приемат на своя територия някои от тези лица.

2.2. Контрол на външните граници

Особено важно е външните граници да са ефективни и надеждни. ЕС трябва да е в състояние да управлява потоците от лица, които желаят да пътуват за кратък период от време или да мигрират по законен път в ЕС, като същевременно предотвратява влизането на тези, които нямат право на това. Както е обяснено в Стратегията за вътрешна сигурност, представена от Комисията през 2010 г.⁴, граничният контрол представлява основен принос в борбата срещу престъпността. Следователно двойната цел на Съюза трябва да е запазване на високи равнища на сигурност, като същевременно преминаването на границите стане по-просто за тези, които следва да бъдат допуснати, при пълно зачитане на основните им права.

³ Директива 2001/51/ЕО на Съвета от 20 юли 2001 г.

⁴ COM(2010) 673, 22.11.2010 г.

Контролът на достъпа до нейната територия е една от основните функции на дадена държава или на едно пространство без вътрешни граници. В Шенгенското пространство всяка участваща държава носи съвместна отговорност за упражняването на тази функция по надежден начин. Всяка държава управлява външните си граници, за да контролира не само достъпа до своята територия, но и за контрол на достъпа до Шенгенското пространство като цяло. Следователно тя действа в интерес на другите държави-членки и извършва услуга от името на ЕС. По същия начин при пълно зачитане на принципа на солидарност трябва да се признае и подобри положението на тези държави-членки, които са подложени на силен натиск по своите външните граници.

Контролът на външните граници на ЕС трябва непрекъснато да се усъвършенства, за да отговори на новите предизвикателства в областта на миграцията и сигурността. Последните събития показаха колко бързо един участък от външната граница, считан за нискорисков, може да стане предмет на критичен миграционен натиск. Организираната престъпност е отговорна за трафика на хора или за улесняването на нелегалната миграция и тя непрекъснато адаптира своите методи и маршрути. В същото време цялостната тенденция е пътническите потоци да нарастват и хората да очакват бързо и лесно преминаване на границите.

Слабостите в някои участъци по външните граници уронва доверието в способността на Европейския съюз да контролира надеждно достъпа до своята територия, и подкопават взаимното доверие. Гражданите трябва да се чувстват сигурни, че контролът на външните граници функционира правилно. Вече съществува общ набор от правила, но е необходимо също националните органи да продължат да развиват обща култура. За тази цел през май Комисията ще приеме изменена версия на наръчника SIRENE, а през юни ще актуализира Общото практическото ръководство за граничните служители. Освен това следва да се разгледа осъществимостта на една Европейска система от гранични служители. Това не означава да бъде непременно създадена централизирана европейска администрация, а да бъде създадена обща култура и с помощта на практическо сътрудничество да бъдат създадени споделени капацитети и стандарти.

По подобен начин е необходимо да се възприеме подход, основан на риска, и да се осигури по-широко използване на съвременните технологии по сухопътните и морските граници. Трябва да бъде подобро ежедневното сътрудничество между националните органи, а между съседни държави-членки следва да се обменя оперативна информация в реално време за всеки инцидент по външните граници. Това е целта на Европейската система за наблюдение на границите (**EUROSUR**), която постепенно се развива от 2008 г. насам. През 2011 г. Комисията ще представи законодателно предложение, за да позволи на органите в държави-членки, които извършват гранично наблюдение, да обменят оперативна информация и да си сътрудничат с **FRONTEX** и помежду си.

Ролята на **FRONTEX** е от ключово значение за насочването на ресурсите към места, където границата е подложена на натиск. Това пролича при мобилизирането за пръв път до този момент на екипи за бърза гранична намеса на гръцко-турската сухопътна граница през 2010 г. и провеждането на съвместни морски операции **HERMES** в помощ на Италия през 2011 г. **Правната рамка на FRONTEX** трябва да бъде актуализирана,

за да стане агенцията по-ефективна по отношение на своя оперативен капацитет за действия по външните граници. През февруари миналата година⁵ Комисията предложи необходимите промени и сега, особено в светлината на последните събития, е неотложно Съветът и Парламентът да одобрят това предложение преди края на това шестмесечие, както бе поискано от Европейския съвет.

2.3. Управление на Шенгенското пространство

Създаването на Шенгенското пространство е едно от най-осезаемите, популярни и успешни постижения на ЕС. Както е посочено по-горе, за да се запази това постижение и да се проправи пътя към неговото непрекъснато развитие, трябва да се предвидят по-нататъшни стъпки за укрепване на външните граници. Освен това е необходима ясна система за **управление на Шенгенското пространство**. За прилагането на общите правила в момента Съюзът все още разчита на междуправителствена система от партньорски проверки. Текущото преразглеждане на механизма за оценка на Шенген трябва да бъде извършено въз основа на общностния подход с участието на експерти от държавите-членки, FRONTEX и да бъде ръководено от Комисията. Предложеният механизъм ще гарантира повече прозрачност и ще подобри проследяването на недостатъците, установени при експертните оценки. Комисията ще издаде и насоки за съгласувано прилагане и тълкуване на шенгенските правила.

Трябва да бъде въведен и механизъм, който позволява на ЕС да управлява ситуации, в които или дадена държава-членка не изпълнява задълженията си за контрол на своята част от външната граница, или когато поради външни събития определен участък от външната граница е подложен на неочакван и силен натиск. В тези критични ситуации координираната реакция от общностен тип от страна на Съюза несъмнено ще повиши доверието между държавите-членки. Тя ще ограничи прибягването до едностранни инициативи на държавите-членки за временно възстановяване на контрола по вътрешните граници или нуждата от засилени полицейски проверки по вътрешните гранични райони, което неизбежно забавя за всеки преминаването на вътрешните граници. Следователно може да се наложи въвеждането на такъв **механизъм**, който позволява да се вземе решение на европейско равнище за това коя държава-членка по изключение да възстанови контрола по вътрешните граници и за какъв период от време. Механизмът следва да се използва само в краен случай при наистина критични ситуации до вземането на други (спешни) мерки за стабилизиране на положението на съответния участък от външната граница на европейско равнище, в дух на солидарност, и/или на национално равнище с цел по-добро съответствие с общите правила. Комисията проучва възможността за въвеждане на такъв механизъм и вероятно скоро ще представи предложение за това.

2.4. Предотвратяване на незаконната имиграция

По своето естество незаконната имиграция е явление, което трудно се определя количествено. От някои показатели обаче може да се извлече полезна информация. През 2009 г. броят на лицата от трети държави, пребиваващи неправомерно в ЕС и задържани в него, бе около 570 000 души (7% по-малко от 2008 г.) Държавите-членки върнаха около 250 000 души (4,5 % повече от 2008 г.)⁶.

⁵ COM(2010) 61, 24.2.2010 г.

⁶ Вж. Приложение 1 - Таблица за задържанятия, принудителните отвеждания и връщанията.

Решителният и ефективен подход към незаконната миграция е предпоставка за надеждна политика за миграция и мобилност. Притегателен фактор за незаконните мигранти, които не се нуждаят от международна закрила, е малката вероятност те бъдат върнати, а това подкопава общественото доверие в националните и европейските органи. Трябва да се постигне по-координирано използване на съответните инструменти и политики на европейско равнище.

Наличието на неофициален пазар на труда също е притегателен фактор за незаконната имиграция и за експлоатацията на граждани на трети държави. Поради това от съществено значение е пълното и навременно транспониране от държавите-членки на **Директивата за налагане на санкции на работодателите**⁷.

Всяка година няколко стотин хиляди души са обект на трафик към ЕС или в него. С наскоро приетата Директива **относно трафика на хора** ЕС ще остане на предни линии в международната борба срещу тази форма на робство, като наказва такива престъпници по-тежко и като осигурява превенция, закрила, съдействие и подкрепа за жертвите, с особено внимание за най-уязвимите.

ЕС обръща също по-голямо внимание на външното измерение на своята политика в областта на трафика на хора. Назначаването на координатор на ЕС за борба с трафика ще увеличи усилията в тази област.

За да допринесе за последователна, балансирана и **ефективна политика на връщане на ЕС** през 2012 г. Комисията ще представи съобщение, което ще представлява преглед на напредъка, и ще направи предложения за това как да се постигне по-нататъшен напредък. Това предполага, *inter alia*, насърчаване на доброволното връщане, повишаване на капацитета в държавите-членки, поощряване на взаимното признаване на решенията за връщане, и справяне с положението, в което се намират незаконните имигранти, които не могат да бъдат върнати.

С Директивата относно връщането⁸ бе въведена стабилна и справедлива рамка за гарантиране на ефективни връщания, при пълно зачитане на основните права на мигрантите и на върховенството на закона. С този инструмент се гарантира, че определено лице или пребивава законно в ЕС, или му е издадено решение за връщане. Ниското ниво на прилагане на директивата е източник на сериозно безпокойство и Комисията призовава всички държави-членки да направят необходимото необходимите националните разпоредби да бъдат приети и приложени незабавно.

В неотдавнашната си цялостна оценка на **политиката** на ЕС за **реадмисия**⁹, Комисията стигна до заключението, че споразуменията на ЕС за реадмисия са полезни за репатрирането на незаконни имигранти. Такова сътрудничество с трети държави следва да се задълбочава и въдеще. Също толкова ясно е обаче, че преговорите за реадмисия с няколко държави, включително най-важните държави на произход и транзит на нелегалната миграция, са трудни. Освен това чл. 13 от Споразумението от Котону между ЕС и страните от АКТЬ все още се прилага в недостатъчна степен. По-специално, фактът, че ЕС често не предлага стимули на своите партньори в третите

⁷ Директива 2009/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г.

⁸ Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. Крайният срок за прилагане на директивата изтече през декември 2010 г.

⁹ COM(2011) 76, 23.2.2011 г.

държави, като например визови мерки или финансова помощ за укрепване на капацитета на третите държави да прилагат правилно споразумението, пречи на способността на ЕС да сключва и прилага ефективно тези споразумения. Поради това е ясно, че вече няма смисъл да се стремим към самостоятелни мандати за водене на преговори за реадмисия. Освен това споразуменията за реадмисия трябва да се разглеждат в по-широката перспектива на цялостните отношения на ЕС с конкретната държава партньор. За тази цел в рамковите споразумения, сключени с трети държави, трябва да се насърчава включването на засилени задължения за реадмисия.

3. ДВИЖЕНИЕ И ПРЕБИВАВАНЕ В ПРОСТРАНСТВО БЕЗ ВЪТРЕШНИ ГРАНИЦИ

3.1. Организирана мобилност

Външните граници на ЕС служат за защита и за безпрепятствено пътуване на гражданите на ЕС и членовете на техните семейства, както и за всички граждани на трети държави, които пристигат в ЕС в съответствие с договорените правила. Всяка година границите на Шенгенското пространство като цяло са преминавани 650 милиона пъти и трябва да се отдаде дължимото на ежедневните проверки по гранично-пропускателните пунктове¹⁰.

Наличните ресурси на гранично-пропускателните пунктове трябва да се използват максимално, като се осигуряват икономии от мащаба и се избягва препокриването на дейности. От съществено значение за тази цел е тясното междуведомствено сътрудничество (FRONTEX, Европол, националните митнически и полицейски органи), особено между органите за гранична охрана, които контролират пътниците, и митническите органи, отговарящи за контрола на стоки. За по-доброто координиране на контрола по външните граници Комисията ще представи предложения през 2012 г., в които на държавите-членки се препоръчват най-добри практики.

Трябва да се обърне внимание и на засилването на граничния контрол, като в същото време за редовните пътници преминаването на границите стане по-бързо. Някои държави-членки вече разработват собствени входно-изходна системи. Една европейска **входно-изходна система** би гарантирала, че данните за преминаване на границата от граждани на трети държави ще бъдат на разположение за органите за граничен контрол и имиграция, като по този начин окончателно бъде изградена Визовата информационна система за притежателите на визи. Това ще допринесе за по-добър контрол на престоя на притежателите на визи и за това да се избегне на неговото пресрочване, което за разлика от ширещото се мнение, е основният източник на незаконна имиграция в ЕС. Едновременно с това **програмата за регистрация на пътници** би позволила на граждани на трети държави да използват автоматизиран граничен контрол, което улеснява достъпа на пътуващите често до ЕС лица.

Тези системи ще проправят пътя към следващото поколение граничен контрол, който ще се основава на новите технологии и същевременно ще бъдат извлечени поуците от

¹⁰ Според кампанията за събиране на данни по всички пропускателни пунктове, разположени на външните граници на ЕС, проведена от 31 август до 6 септември 2009 г.: седмично 12,6 милиона души редовно преминават границите. 73,5 % са граждани на ЕС или лица, които се ползват с правото на Съюза на свободно движение (9,1 млн. седмично), 15,2% са граждани на трети държави, които не се нуждаят от виза (2,1 млн. седмично), докато 11,3 % са граждани на трети държави, притежаващи виза (1,4 млн. седмично).

сегашните мащабни ИТ проекти, които са в процес на разработка. За тях ще са необходими значителни инвестиции от страна на ЕС и държавите-членки по отношение на развитието на информационните технологии, публичните разходи и усилията за осигуряване на стандарти от високо равнище за защита на личните данни. Поради това преди да представи конкретни предложения Комисията ще продължи да се консултира в идните месеци с Европейския парламент, Съвета и заинтересованите страни за това как да се постигне напредък.

3.2. Последователна политика за мобилност, включително и визова политика

Общата визова политика на ЕС е една от съпътстващите мерки, с която отпада необходимостта от вътрешни граници. Освен това визовата политика е влиятелен инструмент за перспективна политика за мобилност. Той има огромно влияние върху трети държави, които разглеждат мобилността на своите граждани като основен приоритет на външната си политика. През 2009 г. държавите-членки, които издават шенгенски визи, са издали около 11 милиона. от тях¹¹.

През последните години ЕС сключи няколко споразумения за визови облекчения и започна диалози за **либерализиране на визовия режим**. След като всички предпоставки са налице в някои случаи ЕС реши да премахне изискването за визи, отнасящо се за граждани на определени трети държави.

Този опит в голяма степен е положителен и доказва, че е възможно да се постигне една **добре управлявана мобилност в сигурна среда**. Предотвратяването на незаконната миграция и опазването на обществената сигурност са в съответствие с целта за повишена мобилност. Винаги следва да се гарантира правилният баланс между засилената мобилност на добросъвестните пътници и рисковете от нелегална миграция и заплахите за обществения ред и сигурността. Винаги когато е целесъобразно следва да се проверява дали равновесието е постигнато чрез механизъм за последващ мониторинг на либерализацията на визовия режим като този, който Комисията създаде през януари 2011 г., обхващащ пет държави от региона на Западните Балкани, за които визовият режим бе отменен през 2009 г. и 2010 г. (Албания, Босна и Херцеговина, бившата югославска република Македония, Черна гора и Сърбия).

Ако отмяната на визовия режим води до мащабна незаконна миграция и злоупотреби, или застрашава сигурността, ЕС следва да разполага с подходящи инструменти за бързо преодоляване на тези проблеми. За да гарантира това, Комисията скоро ще предложи изменение на **регламента за визите**¹², като създаде предпазна клауза, в която при определени условия ще се предвижда временното повторно въвеждане на изискване за визи за граждани на трети държави.

ЕС трябва да остане отворен за културни, икономически и търговски обмен, с цел укрепване на неговата роля като глобален фактор и за насърчаване на интереса на деловите среди, висшето образование и заинтересованите в културен план страни. Необходима е по-голяма съгласуваност между визовата политика и другите политики на ЕС като търговската политика и политиката за научни изследвания.

¹¹ Вж. Приложение 2 „Таблица за обща визова статистика за 2009 г.“

¹² Регламент (ЕО) № 539/2001 на Европейския парламент и на Съвета.

Трябва да се използва в максимална степен потенциалът на **Визовия кодекс**, който е приложен от април 2010 г. Все още съществува нежелание например на пътуващите често лица да се издават многократни визи с дълъг срок на валидност, въпреки че тяхната надеждност е напълно доказана. За тази цел през следващите месеци Комисията ще представи първия си годишен доклад за **местното шенгенско сътрудничество**. В този доклад Комисията възнамерява да направи конкретни предложения в полза на консулствата на държавите-членки и на кандидатите за визи относно функционирането на местното шенгенско сътрудничество, например по отношение на хармонизирането на списъците с документи, които да бъдат представени от кандидатите за виза, и относно оптимизирането на процеса на издаване на многократни входни визи за добросъвестни пътници.

Достъпността на консулските служби също е от изключителна важност. По-късно през тази година Комисията ще представи съобщение за регионални програми за консулско сътрудничество. По-конкретно тя ще проучи как би могло да се улесни създаването на **общии центрове за кандидатстване за визи**. В по-дългосрочен план сътрудничеството между държавите-членки в областта на шенгенските визи за кратък престой може да се разшири и да обхване визите за дългосрочно пребиваване.

3.3. Правилно управлявана законна миграция

Както се подчертава в стратегията „Европа 2020“, в една рационална политика за миграция трябва да се признае, че мигрантите могат да внесат икономически динамизъм и нови идеи и да подпомогнат създаването на нови работни места. Мигрантите могат също да помогнат за запълването на празнините в пазара на труда, които работници в ЕС не могат или не желаят да запълнят, и ще допринесат за преодоляване на демографските предизвикателства, пред които е изправен ЕС. За да се запази нивото от 2008 г. на съотношението на населението в трудоспособна възраст към общия му брой, се приема, че ЕС ще има нужда от значителна нетна имиграция. Дългосрочните демографски тенденции показват, че използването на работна ръка от трудовите потоци между държавите-членки могат да станат ограничени през следващото десетилетие¹³.

Приемането на мигрантите с умения, които съответстват на нуждите на ЕС, може да представлява отговор на недостига на **работна ръка и умения в някои сектори**. Бъдещият растеж на заетостта ще бъде съсредоточен в сферата на услугите и много от тези работни места ще бъдат свързани с битови и обществени услуги. Ето някои примери: според Програмата на Комисията за нови умения и работни места¹⁴, до 2020 г. недостигът на специалисти в здравния сектор се очаква да достигне 1 милион души, а ако се вземат предвид и помощните професии в здравеопазването — до 2 милиона. Смята се, че до 2015 г. недостигът на ИКТ специалисти ще бъде между 384 000 и 700 000 работни места¹⁵. Освен това, за да стане икономиката динамична и иновативна, което е необходимо на ЕС, за да запази конкурентоспособността си в глобалната икономика, той ще се нуждае от огромно увеличение на броя на научните работници, работещи в тези области, като някои от тях ще трябва да дойдат от трети държави.

¹³ Поларизация на трудовия пазар в Европа. Научно изследване на Cedefop № 9 2011.

¹⁴ COM(2010)682.

¹⁵ Мониторинг на търсене и предлагане на електронни умения в Европа — настояща ситуация, сценарии и бъдещо развитие до 2015 г., прогнози на ГД „Икономически и финансови въпроси“.

Необходими са повече усилия, за да се предвиди недостигът на работна ръка и на умения, както и за определяне на ролята, която миграцията може да играе в запълването на този недостиг.

В процес на изготвяне е правна рамка на ЕС по въпросите на миграцията, а държавите-членки продължават да отговарят за броя на гражданите на трети страни, които допускат на своя територия с цел трудова заетост. От ключово значение за успеха на бизнеса, научните изследвания и иновациите в Европа е да се даде възможност на лицата, с необходимите умения, да бъдат на точното място в правилния момент. Опростяването на административните процедури и преразглеждането на ограниченията за мигрантите от трети държави да бъдат мобилни в рамките на ЕС и между ЕС и трети държави, без да губят придобитите права на пребиваване и заетост, би допринесло за по-доброто функциониране на пазарите на труда. Освен това една трета от мигрантите са свръх квалифицирани за работните места, които заемат, а това представлява пропиляване на човешки капитал, който Европа не може да си позволи. Поради това ЕС трябва да положи по-големи усилия за признаване на професионалните квалификации на мигрантите, независимо от това дали вече пребивават законно или са новопристигнали.

Протичащата в много държави-членки криза на заетостта означава, че в момента трудовите пазари на ЕС са под натиск. В момента Комисията изготвя определен брой инструменти, за да проучи съответствието между квалификациите и предлагането и за да определи икономическите сектори и професиите, които изпитват трудности при набирането на персонал или са изправени пред недостиг на квалифицирана работна ръка. Резултатите от този анализ ще помогнат на Комисията да проучи проблемните професии и недостига на умения, за които биха могли да се намерят решения с умели целеви миграционни стратегии. Комисията обмисля да представи до 2012 г. Зелена книга за преодоляване на недостига на работна ръка чрез миграция в държавите-членки на ЕС. Дошло е време да се постигне съгласие по предложението от 2007 г. относно **„единното разрешително“**, което ще опрости административните процедури за мигрантите и ще предостави ясен и общ набор от права. В същото време, за да остане конкурентоспособна, Европа трябва да бъде привлекателна дестинация за висококвалифицирани мигранти, тъй като световното търсене на **висококвалифицирани работници** ще се увеличава. Със схемата на ЕС „синя карта“ се въвежда пакет от мерки, които ще улеснят наемането на тези лица в ЕС. Комисията призовава всички държави-членки да увеличат усилията си за правилното транспониране на директивата. Освен това за отстраняването на установените недостатъци в правната рамка на ЕС, през 2010 г. Комисията направи предложения относно **сезонните работници и вътрешнокорпоративните трансфери** на служители. Що се отнася до бъдещите законодателни инициативи в областта на законната миграцията, Комисията постоянно оценява настоящата рамка, за да провери дали съществуващите инструменти се прилагат правилно, дали да бъдат подобрени или дали има нужда от нови. През 2011 г. ще бъдат представени доклади за директивите относно дългосрочно пребиваващите лица от трети държави, студентите и научните работници.

Потенциалните мигранти се нуждаят от информация за правните рамки на ЕС и държавите-членки, езиковите изисквания, визите и разрешителните за работа. **Порталът на ЕС за имиграция** — уебсайт, който ще бъде открит в края на 2011 г., ще представлява „единно гише“ за ясна и достъпна информация.

В началото на миналото десетилетие в държавите-членки, които са предоставили надеждни данни, миграцията по семейни причини изглежда е съставлявала повече от 50 % от общата законна имиграция. Този процент постепенно намалява и днес около една трета от общата имиграция към ЕС е свързана със семейни причини. За разлика от миграцията на работна ръка държавите-членки не могат предварително да определят броя на лицата, които трябва да бъдат допуснати. В действителност в Хартата на основните права, както и в редица инструменти на международното право и в Директивата на ЕС за **събиране на семействата** на граждани на трети държави¹⁶ се признава задължението за зачитане на семейния живот. Комисията ще обсъди този въпрос с държавите-членки, Европейския парламент и заинтересованите страни и ще издаде зелена книга до края на годината.

3.4. Изграждане на приобщаващо общество чрез интегриране на имигрантите

Интеграцията на законно пребиваващите граждани на трети държави остава ключов и понякога спорен въпрос. Успешната интеграция е от съществено значение по хуманни и културни причини. Тя е необходима също за извличането на максимални икономически и социални ползи от имиграцията, както за отделните индивиди, така и за обществата. Не съществува един-единствен начин за постигане на успешна интеграция. Ясно е обаче, че за постигането на по-добри резултати са необходими повече усилия, както на равнище на ЕС, така и на национално и местно равнище. Всеки мигрант следва да се чувстват като у дома си в Европа, да зачита нейните закони и ценности и да е в състояние да допринесе за нейното бъдеще.

Интеграцията изисква усилия от страна на мигрантите и от страна на приемащото общество. На мигрантите трябва да се предостави възможност да се включат в своите нови общности, по-специално да научат езика на приемащата държава, да имат достъп до работни места, до образователните и здравните системи, както и да разполагат със социално-икономически капацитет да се издържат сами. Мигрантите трябва да се запознаят с основните ценности на ЕС и на неговите държави-членки, за да разберат културата и традициите на държавата, в която живеят. Интеграцията на мигрантите предполага баланс между ползване на права и спазване на законите и културата на приемащите държавите.

В тази връзка Комисията скоро ще представи съобщение относно **Европейска програма за интеграция** на граждани на трети държави, като акцентът ще бъде поставен върху участието на мигрантите в приемащите държави, върху действията на местно равнище и включването на страните на произход в процеса на интеграция. Тази програма ще представлява принос към дебата за това как интеграцията да бъде разбрана и подкрепяна.

С цел да се улесни обменът на най-добри практики, позволяващи на националните органи да се учат едни от други и с цел да се изберат мерки, които най-вероятно ще се окажат ефикасни при постигането на конкретните им цели за интеграция в момента се изготвя инструментариум от методи, които са доказали своя успех при интегрирането на мигранти. Предназначението на така наречените „европейски модули“ е да подкрепи политиките и практиките, които могат да бъдат адаптирани към нуждите на отделните държави-членки, региони и градове. По-специално в съобщението на Комисията ще се

¹⁶ Директива 2003/86/ЕС на Съвета.

пледира за засилване на участието на местните и регионалните институции в определянето на политиките за интеграция, включително, например чрез стратегическо партньорство с Комитета на регионите и европейските мрежи на градовете и регионите.

4. ПРЕДОСТАВЯНЕ НА МЕЖДУНАРОДНА ЗАКРИЛА НА НУЖДАЕЩИТЕ СЕ ЛИЦА

Една от основните цели на **Общата европейска система за убежище** е да се намалят големите различия в отговорите на молбите за убежище, подавани в различни държави от ЕС, както и да се осигури общ набор от материални и процедурни права, които може да се позовава в целия Съюз, като в същото време се гарантира пълно съответствие с Женевската конвенция за бежанците от 1951 г. и други международни задължения от значение в тази област.

През 2010 г., в ЕС бяха регистрирани около 257 800 души, искащи убежище, или 515 кандидати на един милион жители. Десет държави-членки съставляваха повече от 90% от регистрираните в ЕС кандидати¹⁷.

Време е Общата европейска система за убежище да бъде окончателно завършена чрез постигането до 2012 г. на споразумение относно балансиран пакет — крайният срок, одобрен от Европейския съвет през декември 2009 г. За тази цел Комисията скоро ще представи изменените предложения за директивите относно условията на прием и процедурите за предоставяне на убежище. Трябва да бъде постигнато балансирано споразумение за преразглеждането на регламента от Дъблин, включително относно спешния механизъм при изключителен натиск, до който да се прибегва само в краен случай, както и относно ревизираната система „Евродак“.

Заедно с директивата за признаването на квалификациите и с разширяването на приложното поле на директивата относно дългосрочното пребиваване на лица, получили международна закрила, в общата система за убежище следва да се предвиди:

- а) справедливо третиране и подходящи гаранции за лицата, търсещи убежище, и за ползващите се с международна закрила;
- б) процедурни механизми, които ще помогнат на националните органи да оценят правилно и бързо молбите за убежище по един по-сходен начин, но и с инструменти за справяне със злоупотребите;
- в) подходящо ниво на сближаване на правата на лицата, ползващи се с международна закрила, което ще допринесе за намаляване на разходите в административните процеси и за ограничаването на вторичните движения и търсенето на най-благоклонната държава за получаване на убежище, като същевременно се подобрят перспективите за интеграция;
- г) подобряването на ефективността на „Дъблинската система“, като управляват ситуации на извънредни напрежения, пред които може да са изправени отделни държави-членки; и
- д) базата данни „Евродак“, която продължава да допринася за ефективността на регламента от Дъблин, като в същото време посреща другите нужди на правоприлагащите органи, но при много строги условия.

Засилено **практическо сътрудничество** трябва да придружава законодателство на ЕС и неговото правилно прилагане. Европейската служба за подкрепа в областта на убежището ще започне да функционира пълноценно през юни тази година и нейната

¹⁷ Франция, следвана от Германия, Швеция, Белгия, Обединеното кралство, Нидерландия, Австрия, Гърция, Италия и Полша. Вж. Приложение 2, таблица 5.

дейност ще доведе до увеличаване на доверието и сътрудничеството между европейските партньори.

За управлението на убежището и на потоците от бежанци е важна също солидарността и сътрудничеството с трети държави. По-конкретно, трябва да продължи изпълнението на **регионалните програми за защита**. В тях се предвижда широко партньорство със страните и регионите на произход, в тясно сътрудничество с ВКБООН, посредством съчетание от диалог и подкрепа за мерки за изграждане на капацитет, достъп до трайни решения, подобрения в националните законодателства в областта на убежището, приемането на бежанци и лица, търсещи убежище, мерки за репатриране и презаселване.

През 2010 г. около 5 000 бежанци са били презаселени в ЕС като цяло. За сравнение приблизително 75 000 бежанци са били презаселени в САЩ през същата година. Всъщност държавите-членки на ЕС взети заедно понастоящем приемат по-малко презаселени бежанци от Канада. **Презаселването** трябва да стане неразделна част от политиката на ЕС в областта на убежището. То представлява животоспасяваща мярка за истинските бежанци, на които в противен случай би се наложило да предприемат опасно пътуване до мястото на постоянно убежище. То представлява също важен жест на споделяне на отговорност с държави, предоставящи първоначално убежище, повечето от които са развиващи се страни. Презаселването допринася за запазване „защитеното пространство“ в приемащите държави и за диалога и сътрудничеството по други въпроси, свързани с миграцията и управлението на границите. Европейският парламент и Съветът следва да приемат без по-нататъшно отлагане съвместната схема на ЕС за презаселване, предложена от Комисията¹⁸.

5. МИГРАЦИЯ ВЪВ ВЪНШНИТЕ ОТНОШЕНИЯ СЛЕД КРИЗАТА

5.1. Глобален подход към миграцията

ЕС трябва да укрепи своите политики за външна миграция. Налице е необходимост от партньорства с трети държави, които отговарят на въпросите, свързани с миграцията и мобилността, по начин, който прави сътрудничество взаимноизгодно. При разработването на такава политика въпросите на миграцията следва да бъдат включени в цялостните външни отношения на ЕС, за да обслужват интереса и нуждите на ЕС. Специално внимание трябва да бъде обърнато на връзката между миграцията и изменението на климата. Последователността между вътрешните и външните политики, както и съгласуваността и взаимното допълване в действията на Съюза и държавите-членки, е от съществено значение за постигането на добри резултати.

Комисията ще представи съобщение за **глобалния подход към миграцията** по-късно тази година. След първите пет години на прилагане е време да преминем към нова фаза и да проучим начините да направим този стратегически подход по-ефикасен и последователен, с по-ясно определени цели. Тази политическа рамка трябва да отразява по-добре както вътрешните, така и външните стратегически цели на Съюза, и да ги превърне в конкретни предложения за развитие на нашите основни партньорства (а именно между ЕС и Африка, Източното партньорство, Евро-средиземноморското партньорство и страните, обхванати от политиката на разширяване).

¹⁸ COM (2009)447, 2.9.2009 г.

Трябва да има по-добър тематичен баланс между трите основни области, в които политиката се намесва: а) организиране на законната миграция; б) засилване на борбата срещу незаконната миграция и в) извличане на максимална взаимна изгода от миграцията с цел развитие.

Външното измерение може да играе по-важна роля за подаването на ръка на трети държави, на които трябва да се гледа като на партньори, когато става дума за посрещане на нуждите от работна ръка в ЕС, като същевременно се зачита предпочитанието на ЕС за граждани от ЕС. Като усилие да се свържат по-добре предлагането и нуждите от работна ръка, и за да може промишлеността на ЕС да наема по-лесно работници с необходимите умения, би могло да се предприеме важна дейност в трети държави в области като признаването на придобити в чужбина квалификации и професионалното и езиковото обучение преди заминаването.

Дейността в сферата на миграцията и развитието трябва да бъде задълбочена и усъвършенствана. ЕС трябва да активизира усилията си за овладяване на причините за миграцията, като се отдели специално внимание на въпросите, свързани със заетостта, управлението и демографското развитие. Трябва да бъдат подети нови инициативи за насърчаване на положителния ефект върху развитието от паричните преводи, извършвани от мигранти.

Човешкото измерение на политиките в областта на миграцията и развитието също ще бъдат заздравени чрез въвеждането на подход, ориентиран към мигрантите. В този контекст повече внимание следва да се обърне на ролята на диаспората. Трябва да бъдат обмислени инициативи, които дават възможност на членовете на диаспорите да помагат на своята страна на произход, включително насърчаване на инициативи за временно завръщане на квалифицирани мигранти. Възможностите за циркулярна миграция трябва да бъдат доразвити въз основа на първия положителен опит.

Досега основният акцент в глобалния подход бе поставян върху Африка и върху Източна и на Югоизточна Европа. С укрепването на политиките на ЕС за външна миграция географските приоритети следва да се преразгледат въз основа на интересите и общите предизвикателства за ЕС и третите държави, особено с оглед на неотдашните събития в Близкия изток и Северна Африка.

5.2. След кризата: ЕС и страните от Южното Средиземноморие в партньорство

На заседанията на Европейския съвет от 11 и 25 март бе потвърден ангажиментът за разработване на ново партньорство с южните съседи. В своята неотдашна резолюция¹⁹ Европейският парламент също подчерта необходимостта да бъде възприет балансиран и всеобхватен подход към тези проблеми. Въз основа на това през следващите седмици Комисията ще представи преработена Европейска политика на съседство и пакет от предложения относно подхода на ЕС в областта на миграцията, мобилността и сигурността със страните от Южното Средиземноморие.

В този контекст с държавите от Южното Средиземноморие ще бъде предприета дейност за подобряване на признаването на уменията и образователните степени на мигрантите.

¹⁹ Резолюция на Европейския парламент от 5 април 2011 г. относно миграционните потоци, свързани с нестабилността: обхват и роля на външната политика на ЕС ([2010/2269\(INI\)](#))

Освен това междуличностните контакти през Средиземноморието следва да подкрепят зараждащия се процес на демократизация в Северна Африка. Усилената мобилност ще увеличи взаимното разбиране и ще даде тласък на търговските отношения. ЕС трябва да предостави на своите партньори от съседните държави динамична политика за мобилност, включително визова политика, която е здраво вкоренена във външната политика на ЕС. Либерализираното извършване на услуги, засиленият обмен на студенти и на научни работници, интензивните контакти между гражданското общество, деловите среди, журналистите, организациите за човешки права способстват за постигане на целите на Европейската политика на съседство. Те могат да се осъществят само при наличието на подходящи канали за законна миграция и на облекчен визов режим.

Като първа стъпка ЕС предложи на страните от Южното Средиземноморие да започнат структуриран диалог по въпросите на миграцията, мобилността и сигурността, за да бъдат създадени свързаните с него партньорства за мобилност на основата на специфичните качества на всяка държава.

Диалогът трябва да имат за цел установяването на партньорства за мобилност, които отговарят на подходящи условия и за подпомагане на държавите партньори за засилване на изграждането на капацитет в областта на управлението на миграционните потоци. В партньорствата за мобилност следва да се включат, наред с другото, начини за улесняване и по-добрата организация на законната миграция, ефективни и хуманни мерки за борба с незаконната миграция и конкретни стъпки за укрепване на резултатите за развитието от миграцията. Тяхното прилагане ще зависи от истинската ангажираност от страна на заинтересованите трети държави да приемат отново незаконни мигранти, които нямат право да останат на територията на държавите-членки, и да предприемат ефикасни действия, целящи предотвратяването на незаконната миграция, установяването на интегрирано управление на границите, сигурността на документите и борбата с организираната престъпност, включително трафика на хора и незаконния трафик на мигранти.

На държавите партньори, които са готови да работят с ЕС по въпросите на убежището, миграцията и управлението на границите, както и за по-ефикасното спазване на върховенството на закона, ще им бъде помогнато да укрепят своя капацитет за тази цел. Това сътрудничество ще помогне и за определяне на условията за стабилност, зачитането на правата на човека, демокрацията и доброто управление. По подобен начин сътрудничеството ще позволи на ЕС да предложи по-нататъшни инициативи за улесняване на мобилността за граждани на трети държави, както и мерки в областта на визовата политика като част от един по-щателен преглед на отношенията на ЕС с тези държави.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1

Инициативи на Комисията, свързани със съобщението		
Референтен N °	Пълно заглавие	
ГЛАВА 2 Преминването на външните граници и мобилност		
2011/HOME/040	Решение на Комисията относно местното шенгенско сътрудничество	юни 2011 г.
2011/HOME/182	Препоръка за изменение на Препоръката на Комисията за създаване на общо практическо ръководство за граничните служители	June 2011
2011/HOME/045	Решение на Комисията за изменение на наръчниците на Визовия кодекс	юни 2011 г.
2011/HOME/050	Решение на Комисията за изменение на наръчника SIRENE	май 2011 г.
2011/HOME/041	Предложение на Комисията за изменение на Регламент (ЕО) № 539/2001 на ЕП и на Съвета относно визите	24 май 2011 г.
2011/HOME/044	Съобщението относно програмата за регионално консулско сътрудничество и създаването на общи центрове за кандидатстване	ноември 2011 г.
2011/HOME/088	Законодателно предложение за определяне на целите, обхвата, техническата и оперативната рамка на Европейската система за наблюдение на границите (EUROSUR)	декември 2011 г.
2011/HOME / ..	Съобщение за „интелигентни граници“ (входно-изходна система и програма за регистрирани пътници)	септември 2011 г.
2011/HOME/016	Съобщение относно по-голяма солидарност в ЕС	ноември 2011 г.
ГЛАВА 3 Придвижване и пребиваване в пространство без вътрешни граници		
	Шенген: механизъм за координирано и временно възстановяване на граничния контрол, който да бъде добавен към предложението на Комисията за оценка на Шенген	юни/юли 2011 г.
2011/HOME/037	Доклад за миграцията и убежището в ЕС през 2010 г.	24 май

	(Втори годишен доклад относно Пакта за имиграцията и убежището), придружен от работен документ на службите на Комисията	2011 г
2011/HOME/017	Съобщението относно програма на ЕС относно интеграцията, придружено от работен документ на службите	24 май 2011 г.
2010/HOME/085	Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета за прилагането на Директива 2003/109/ЕО относно статута на дългосрочно пребиваващи граждани от трети страни	септември 2011 г.
2010/HOME/086	Доклад на Комисията до Европейския парламент и Съвета за прилагането на Директива 2004/114/ЕО относно условията за прием на граждани на трети страни с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност.	септември 2011 г.
2011/HOME/039	Доклад относно Директива 2005/71/ЕО относно специфична процедура за прием на граждани от трети страни за целите на провеждане на научноизследователска дейност и евентуални последващи действия	декември 2011 г.
2009/HOME/057	Зелена книга относно Директива 2003/86/ЕО относно правото на събиране на семейството	ноември 2011 г.
	Съобщение относно политиката на ЕС по въпросите на връщането	2012 г.
	<i>Зелена книга</i> за преодоляване на недостига на работна ръка чрез миграция в държавите-членки на ЕС.	2012 г.
ГЛАВА 4		
Предоставяне на международна закрила на нуждаещите се лица		
2011/HOME/186	Изменено предложение относно Директивата за процедурите за предоставяне на убежище	1 юни 2011 г.
2011/HOME/187	Изменено предложение за директива относно условията на прием	1 юни 2011 г.
	Предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за установяване на критерии и механизми за определяне на държава-членка, компетентна за разглеждането на молба за международна закрила, която е подадена в една от държавите-членки от гражданин на	Вече внесено

	трета държава или от лице без гражданство	
	Изменено предложение за Регламент на Европейския парламент и на Съвета за създаване на система „ЕВРОДАК“	Вече внесено
	Предложение за Директива на Европейския парламент и на Съвета относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети държави или лицата без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, и относно съдържанието на предоставената закрила	Вече внесено
	Предложение на Комисията за съвместна схема на ЕС за презаселване	Вече внесено
ГЛАВА 5 Глобалният подход към миграцията		
	Съобщение „Диалог за миграция, мобилност и сигурност с Южното Средиземноморие“	24 май 2011 г.
2010/HOME + / 011	Предложение на Комисията за решение на Съвета за подписването и сключването на споразумение между Европейската общност и Република Кабо Верде за мобилност и за рeadмисия	ноември 2011 г.
2011/HOME/001	Съобщение относно оценката и бъдещото развитие на глобалния подход към миграцията	ноември 2011 г.
2011/HOME/022	Работен документ на службите на Комисията относно миграцията и развитието	ноември 2011 г.
2011/HOME/023	Работен документ на службите на Комисията относно миграцията и изменението на климата	ноември 2011 г.
2001/HOME/019	План за действие за сътрудничество с държавите от Източното партньорство	септември 2011 г.
	Предложение на Комисията за решение на Съвета за подписването и сключването на споразумение между Европейската общност и Република Армения за облекчаване на визовия режим и рeadмисия	юли 2011 г.
	Предложение на Комисията за решение на Съвета за подписването и сключването на споразумение между Европейската общност и Азербайджан за облекчаване на визовия режим и рeadмисия	юли 2011 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ 2

Таблица 1: Обща визова статистика за 2009 г.

Държави от Шенген	Шенгенски визи (Транзитни летищни визи, транзитни визи, визи за краткосрочен престой)		Брой на издадените национални визи за дълъг престой
	Брой издадени визи	Процент на неодобрените молби за виза	
AT	285.196	5,23%	27.169
BE	165.474	17,38%	24.588
CH	351.578	8,70%	37.975
CZ	440.360	3,74%	17.109
DE	1.491.784	9,06%	139.640
DK	77.142	5,40%	1.037
EE	93.464	2,49%	399
EL	598.883	4,68%	40.686
ES	748.466	9,97%	135.568
FI	783.340	1,58%	-
FR	1.415.886	12,35%	167.108
HU	272.972	4,14%	8.530
IS	779	4,18%	88
IT	1.053.354	5,02%	155.286
LT	236.299	1,77%	2.824
LU	5.364	2,38%	27
LV	118.436	3,48%	1.450
MT	28.915	9,31%	4.168
NL	313.534	7,37%	9.032
NO	105.430	0,75%	16.502
PL	579.424	3,29%	210.292
PT	107.224	6,87%	15.800
SE	172.595	7,62%	527
SI	97.690	4,19%	391
SK	62.287	3,78%	1.982

Държави-членки на ЕС, които все още не прилагат напълно достиженията на Шенген	Транзитни летищни визи, транзитни визи, визи за краткосрочен престой		Брой на издадените национални визи за дълъг престой
	Брой издадени визи	Процент на неодобрените молби за виза	
BG	595.914	1,05%	8.575
CY	113.205	2,63%	-
RO	175.956	3,24%	12.831

Общо	Транзитни летищни визи, транзитни визи, визи за краткосрочен престой		Брой на издадените национални визи за дълъг престой
	Брой издадени визи	Процент на неодобрените молби за виза	
Междинен брой Шенген	9.605.876	7,11%	1.018.178
Междинен брой извън Шенген	885.075	1,70%	21.406
Общо	10.490.951	6,68%	1.039.584

Източник: Генерален секретариат на Съвета на Европейския съюз

Показатели за незаконна имиграция - задържания, принудителни отвеждания и връщания

	Задържания		Издадени заповеди за принудителни отвеждания		Действителни връщания		Съотношение между заповедите за принудително отвеждане и действителните връщания	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Белгия	13800	13710	32680	23900	3965	4060	12,1	17,0
България	1415	1465	1405	1465	275	285	19,6	19,5
Чешка република	3335	3955	3770	3805	585	850	15,5	22,3
Дания	610	640			825	800		
Германия	53695	49555	11985	14595	14295	11900	119,3	81,5
Естония	1050	860	185	150	95	115	51,4	76,7
Ирландия	3185	5035	1285	1615	690	830	53,7	51,4
Гърция	106715	108315	146335	126140	68565	62850	46,9	49,8
Испания	92730	90500	82940	103010	29785	28865	35,9	28,0
Франция	111690	76355	97515	88565	19470	18400	20,0	20,8
Италия	68175	53440	68175	53440	7140	5315	10,5	9,9
Кипър	7000	8030	3355	3205	3480	4520	103,7	141,0
Латвия	310	245	265	70	270	200	101,9	285,7
Литва	910	1495	910	1210	855	925	94,0	76,4
Люксембург	:	260	:	185	:	105		56,8
Унгария	4845	8970	4205	4850	1190	2245	28,3	46,3
Малта	3015	1690	3015	1690	305	530	10,1	31,4
Нидерландия	7505	7565	31700	43360	9350	8980	29,5	20,7
Австрия	14500	17145	8870	10625	5855	6410	66,0	60,3
Полша	5430	4520	8145	8520	8595	6945	105,5	81,5
Португалия	28605	11130	8185	10295	1345	1220	16,4	11,9
Румъния	3790	4365	3695	5125	3820	4670	103,4	91,1
Словения	1555	1065	1555	1065	1995	2220	128,3	208,5
Словакия	2320	1715	1655	1180	1295	900	78,2	76,3
Финландия	5375	6660	1775	3125	910	1720	51,3	55,0
Швеция	440	22230	12555	17820	9015	11980	71,8	67,2
Обединено кралство	69840	69745	69840	69745	47455	64945	67,9	93,1
ЕС	611840	570660	606000	598755	241425	252785	39,8	42,2

Таблица № 2: Таблица за задържанията, принудителните отвеждания и връщанията

Източник: Евростат

Таблица № 3: Население в държавите-членки, произхождащо от държави извън ЕС, 2010 г.

Население в държавите-членки, произхождащо от държави извън ЕС, 2010 г.		
	Гражданите на държави извън ЕС (000)	%
ЕС-27	20 126.1	4.0
Белгия	:	:
България	20.3	0.3
Чешка република	287.4	2.7
Дания	214.3	3.9
Германия	4 584.7	5.6
Естония	201.7	15.1
Ирландия	67.9	1.5
Гърция	791.7	7.0
Испания	3 335.7	7.3
Франция	2 451.4	3.8
Италия	2 993.7	5.0
Кипър	43.8	5.5
Латвия	382.4	17.0
Литва	34.6	1.0
Люксембург	29.5	5.9
Унгария	81.1	0.8
Малта	11.3	2.7
Холандия	341.3	2.1
Австрия	548.0	6.5
Полша	30.7	0.1
Португалия	363.1	3.4
Румъния	25.3	0.1
Словения	77.6	3.8
Словакия	24.2	0.4
Финландия	98.5	1.8
Швеция	324.7	3.5
Обединено кралство	2 445.1	3.9

Източник: Евростат

Миграционни потоци - Брой на издадените разрешителни за пребиваване
migr_resfirst-First permits by reason and citizenship - Annual data

Last update
 Extracted on
 Source of data

	Абсолютни стойности										Проценти					
	Семейни		Студентски		Работни		Други		Общо		Семейни		Студентски		Работни	
	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009	2008	2009
Белгия	20320	28523	6743		7097	5391	12041	17803	46201	51717	44,0	55,2	14,6	0,0	15,4	10,4
България	1546	1539	1168	1623	776	769	443	454	3933	4385	39,3	35,1	29,7	37,0	19,7	17,5
Чешка република	10699	9281	4220	4139	43282	11312	3149		61350	24732	17,4	37,5	6,9	16,7	70,5	45,7
Дания	4231		19279	16253	7420		725		31655	16253	13,4	0,0	60,9	100,0	23,4	0,0
Германия	49642	54139	29985	31345	20297	16667	14365	19803	114289	121954	43,4	44,4	26,2	25,7	17,8	13,7
Естония	1402	1148	339	383	967	1135	1176	1111	3884	3777	36,1	30,4	8,7	10,1	24,9	30,1
Ирландия	3409	2608	12538	12263	5808	4827	7171	5811	28926	25509	11,8	10,2	43,3	48,1	20,1	18,9
Гърция	21855	22637	1449	1489	15609	16383	1498	4639	40411	45148	54,1	50,1	3,6	3,3	38,6	36,3
Испания	150101	100620	21665	22068	96319	22262	131742	141419	399827	286369	37,5	35,1	5,4	7,7	24,1	7,8
Франция	85475	83528	52226	53563	21784	19612	29238	31788	188723	188491	45,3	44,3	27,7	28,4	11,5	10,4
Италия	76764	75153	12512	10011	142889	106134	9393	53856	241558	245154	31,8	30,7	5,2	4,1	59,2	43,3
Кипър	335		8751		32704		12020		53810	0	0,6		16,3		60,8	
Латвия	2464	759	346	212	1823	464	3073	869	7706	2304	32,0	32,9	4,5	9,2	23,7	20,1
Литва	659	788	447	422	4140	1358	52	91	5298	2659	12,4	29,6	8,4	15,9	78,1	51,1
Унгария	8405	1753	7760	4167	16875	4535	3562	2025	36602	12480	23,0	14,0	21,2	33,4	46,1	36,3
Малта	954	391	202	191	950	669	2883	2431	4989	3682	19,1	10,6	4,0	5,2	19,0	18,2
Нидерландия	23882	23078	9177	9944	9285	10433	31425	12696	73769	56151	32,4	41,1	12,4	17,7	12,6	18,6
Австрия	14400	14572	2853	3233	3096	2692	1434	7538	21783	28035	66,1	52,0	13,1	11,5	14,2	9,6
Полша	8921	8699	6145	7066	18664	11123	7177	6539	40907	33427	21,8	26,0	15,0	21,1	45,6	33,3
Португалия	27270	19964	4344	4302	25286	18275	6815	3783	63715	46324	42,8	43,1	6,8	9,3	39,7	39,5
Румъния	6109	6043	2969	3541	9039	4724	1237	1072	19354	15380	31,6	39,3	15,3	23,0	46,7	30,7
Словения	3962	3116	246	666	24954	11910	53	67	29215	15759	13,6	19,8	0,8	4,2	85,4	75,6
Словакия	1224	1156	449	334	3984	2302	2368	1544	8025	5336	15,3	21,7	5,6	6,3	49,6	43,1
Финландия	7170	6643	4441	3949	5722	2754	4540	4688	21873	18034	32,8	36,8	20,3	21,9	26,2	15,3
Швеция	36626	37890	11695	13968	14259	18978	21564	20501	84144	91337	43,5	41,5	13,9	15,3	16,9	20,8
Обединено кралство	117055	121280	222780	268525	139735	116670	153685	164905	633255	671380	18,5	18,1	35,2	40,0	22,1	17,4
ЕС	684880	625308	444729	473657	672764	411379	462829	505433	2265202	2015777	30,2	31,0	19,6	23,5	29,7	20,4

Таблица № 4: Брой на разрешителните за пребиваване, издадени през 2008 г. и 2009 г.

Източник: Евростат

Таблица 5 : Решения, взети на първа инстанция, относно молбите за предоставянето на убежище по резултат и държави-членки, 2010 г.

	Общо решения	Общо положителни решения	Статут на бежанец	Субсидиарна закрила	Хуманитарна закрила	Отхвърлени молби
Европейски съюз	223370	55100	27050	20400	7650	168270
Белгия	16665	3510	2700	805	:	13160
България	515	140	20	120	:	375
Чешка република	510	175	75	75	20	335
Дания	3300	1345	660	520	170	1950
Германия	45400	10450	7755	545	2145	34955
Естония	40	15	10	5	:	25
Ирландия	1600	25	25	5	:	1575
Гърция	3455	105	60	20	30	3350
Испания	2785	610	245	350	15	2175
Франция	37620	5115	4095	1020	:	32505
Италия	11325	4305	1615	1465	1225	7015
Кипър	2440	425	30	370	25	2015
Латвия	50	25	5	20	:	25
Литва	190	15	0	15	:	175
Люксембург	475	70	55	15	:	410
Унгария	1040	260	75	115	70	785
Малта	350	220	45	165	15	125
Нидерландия	17145	7565	810	4010	2745	9575
Австрия	13780	3450	2060	1390	:	10330
Полша	4420	510	80	195	230	3910
Португалия	130	55	5	50	:	75
Румъния	425	70	40	30	0	355
Словения	115	25	20	0	:	95
Словакия	295	90	5	55	30	205
Финландия	4880	1595	165	1240	190	3285
Швеция	27700	8495	1935	5955	605	19205
Обединено кралство	26720	6440	4445	1850	140	20280

Източник : Евростат